

Trước khi vợ ngoi tôi đưa anh 3 triệu, trước 10 ngày anh lái lên đưa mẹ con tôi về, tiền đã tiêu hết sạch, còn bố tôi đưa thêm nhưng tôi không có. Anh thấy thế lăn ra khóc rồi đập hết bàn ghế, chửi tôi thối mồi.

Tôi lấy chồng năm 2009, anh là con trai duy nhất trong một gia đình có hai chị gái và một em gái, các cô đều lấy chồng trong xóm. Bố mẹ chồng mất lúc anh học lớp 12, ông bà đẻ lái cho anh một ngôi nhà. Tôi cũng có công ăn việc làm, thu nhập khá nên khi cưới vợ chồng sắm sửa đầy đủ, sửa sang lại nhà đàng hoàng.

Năm 2011 tôi mang bầu, anh không đi làm vì pha đi học. Tôi báo bố học nhưng cũng nên kiếm việc gì đó làm thêm, vậy mà các chị em gái anh báo về việc này anh không làm được. Anh ở nhà chơi và dồn thân vào đề đóm, tôi khuyên không được, báo vợ gia đình anh nói ngậm miệng còn bệnh tật, cho là anh ngoan hiền.

Tôi mang bầu, siêu âm con gái, mẹ tôi nghe nói không được thoải mái lắm kê cao giường. Đến khi tôi sinh con, anh không đi làm, tiền ăn, tiền sinh nở, học hành của anh đều tiêu hết. Con khóc suốt ngày suốt đêm, bà ngoại và dì đến trông cháu thì chị gái anh báo "Bà và dì mà đến tôi sợ báo cậu đi chơi", anh cũng nghe lời chị gái, đi chơi suốt. Con bé khóc cả đêm, sáng anh nhìn ngơ, nhìn ngơ nhìn xem con như nào.

Sinh em bé được 1 tháng tôi xin anh về ngoại vì chị vì lúc ấy bà ngoại không có nhà, con quấy lắm nên anh cũng đồng ý. Ra về tôi đưa cho anh 3 triệu, được 10 ngày anh lại lên đưa mẹ con tôi về, tiền đã tiêu hết sạch, còn báo tôi đưa thêm nhưng tôi không có. Anh thấy thế lăn ra khóc rồi đập hết bàn ghế, moi miệng vào, anh chị tôi thối mồm, báo như thối là mất dạy với chồng. Mấy chị gái chị báo, xúc phạm cả mẹ tôi.

Tôi xin về quê vì bị sốc, không ăn uống gì được nên không có sữa cho con bú. Được 10 ngày anh lại lên xin tiền, bắt tôi về, mẹ tôi nói con nên muốn tôi về lại ít ngày nữa. Vì không cho tiền nên anh giận trẻ không cho tôi về, chú tôi đứng ra anh cũng không đồng ý. Tôi phải thuê trọ đi làm vì nhà ngoại cách chỗ làm 20 km. Tôi báo với anh trẻ như, mua cho con cái ít đồ mang xuống anh cũng chảnh nghe.

Tôi đi làm anh thì nhõng nhõng cũng xuống với con nhưng chẳng có gì cho con. Tôi thuê trọ được 6 tháng rồi thấy vẫn như thế, anh sống như nhà, thích thì xuống thăm con, không lấy tiền nhà chị rồi nguỵ dợy làm gói mì tôm, không đi làm vì c già và về xuống xin tiền tôi.

Anh như đê pha chị cảm ca sô đo nhà vay trả như mà đăng như không ai nói như a câu. Giờ tôi chán lắm, không biết gia chị quyết như thế nào, xin hãy cho tôi lời khuyên. Tôi nên sống như thế này hay ly hôn, thây thây con quá vì nó chảnh biết gì.

